

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS) przeciwko Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

(Sprawa C-555/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2002/92/WE — Pośrednictwo ubezpieczeniowe — Wyłączenie działalności prowadzonej przez zakład ubezpieczeń lub pracownika, za którego zakład ubezpieczeń ponosi pełną odpowiedzialność — Możliwość okazjonalnego prowadzenia przez tego pracownika działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego — Wymogi zawodowe)

(2013/C 367/05)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE), Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis „SPATE”, Panellinios Syllogos Asfalistikon Symboulon (PSAS), Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA), Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symboulon (PSSAS)

Strona pozwana: Ypourgos Anaptyxis, Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulío tis Epikrateias — Wykładnia art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego — Pojęcie pośrednictwa ubezpieczeniowego — Wyłączenie działalności wykonywanej przez zakład ubezpieczeń lub pracownika zakładu ubezpieczeń, za którego ponosi on pełną odpowiedzialność — Zakres

Sentencja

Wykładni przepisów art. 2 pkt 3 akapit drugi w związku z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by

pracownik zakładu ubezpieczeń nieposiadający kwalifikacji wymaganych na podstawie tego ostatniego przepisu wykonywał okazjonalnie i poza swą główną działalnością zawodową działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego, jeśli pracownik taki nie działa w ramach stosunku podporządkowania względem tego zakładu, lecz zakład jednak nadzoruje jego czynności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Iberdrola, SA, Gas Natural SDG SA (C-566/11), Gas Natural SDG SA (C-567/11), Tarragona Power SL (C-580/11), Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL (C-591/11), Bahía de Bizcaia Electricidad SL (C-620/11), E.ON Generación SL i in. (C-640/11)

(Sprawy połączone C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 i C-640/11) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona warstwy ozonowej — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie — Metoda przydziału uprawnień — Bezpłatny przydział uprawnień)

(2013/C 367/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Iberdrola SA, Gas Natural SDG SA,

przy udziale: Administración del Estado i in. (C-566/11),

Strona skarżąca: Gas Natural SDG SA,

przy udziale: Endesa SA i in. (C-567/11),

Strona skarżąca: Tarragona Power SL,

przy udziale: Gas Natural SDG SA i in. (C-580/11),

Strona skarżąca: Gas Natural SDG SA, Bizcaia Energía SL,

przy udziale: Administración del Estado i in. (C-591/11),

Strona skarżąca: Bahía de Bizcaia Electricidad SL,

przy udziale: Gas Natural SDG SA i in. (C-620/11),

Strona skarżąca: E.ON Generación SL i in. (C-640/11)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 10 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32) — Ochrona warstwy ozonowej — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie — Metoda przydziału uprawnień — Bezpłatny przydział uprawnień

Sentencja

Artykuł 10 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on stosowaniu krajowych przepisów, takich jak rozpatrywane w postępowaniach głównych, których celem i skutkiem jest obniżanie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę, o którą wynagrodzenie to podwyższyło się w związku z wliczeniem wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do cen ofert sprzedaży na hurtowym rynku energii elektrycznej.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.
Dz.U. C 39 z 11.2.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove — Słowacja) — Katarína Haasová przeciwko Rastislavovi Petrikovi, Blance Hologovej

(Sprawa C-22/12) (¹)

(Obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 72/166/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 90/232/EWG — Artykuł 1 — Wypadek drogowy — Zgon pasażera — Prawo do zadośćuczynienia dla małżonka i małoletniego dziecka — Szkada niematerialna — Zadośćuczynienie — Objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem)

(2013/C 367/07)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Katarína Haasová

Strona pozwana: Rastislav Petrik, Blanka Hologová

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajský súd v Prešove — Wykładnia art. 1 trzeciej dyrektywy Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33) i art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1) — Zakres gwarancji na rzecz osób trzecich zapewnianej przez obowiązkowe ubezpieczenie — Krajowy przepis nieprzewidujący zadośćuczynienia za krzywdę

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności, art. 1 ust. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/14/WE z dnia 11 maja 2005 r., i art. 1 akapit pierwszy trzeciej dyrektywy Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych należy interpretować w ten sposób, że obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych musi obejmować zadośćuczynienie za szkody niematerialne poniesione przez osoby bliskie poszkodowanych, którzy zmarli w wypadku drogowym, o ile zadośćuczynienie to jest przewidziane z tytułu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego przez właściwe dla sporu w postępowaniu głównym prawo krajowe.

(¹) Dz.U. C 98 z 31.3.2012.